

TELJES ODAADÁSSAL

2017. PÜNKÖSD

Lekció: ApCsel 2, 1-13

Textus: Lk 11, 5-13

Kedves Testvérek, ünneplő Gyülekezet!

Itt vagyunk ünnepelni, hálát adni Isten színe előtt az Ő házában. Itt vagyunk, mert itthon vagyunk, hazaértünk Őhozzá, megérkeztünk a közösségbe. Itt vagyunk talán keresőként, itt vagyunk családtagként, vendégként.

Pünkösöd ünnepén itt vagyunk és magasztaljuk Istent az Ő munkájáért amit végez a világban, végez közöttünk, végzett a konfirmáló testvérink életében és hisszük, hogy fog is végezni továbbra is bennünk és közöttünk is.

Itt vagyunk és így hallottuk Jézus szavait. JÉZUS IMÁDKOZNI TANÍT. Azért, merre van szükségünk, azért mert ennél fontosabbat nem is taníthatna velünk! Imádkozni tanította tanítványait s most minket is.

Kedves Konfirmandusok, hadd szólítsalak meg most titeket először: az elmúlt hónapok során sok mindent megtanultatok. Nagyon sokat igyekeztetek, sokat fejlődtetek, amit nagyon jó volt látni! Sok ismeretet, tapasztalatot szereztetek, ami által bizonyára többek lettetek. Bejártatok egy utat, ami életetek részévé vált, ami által Isten formált Titeket is.

Kedves Gyülekezet, ti pedig ennek az örömeben lehettek most itt. Bizonyára sokan hordoztátok imában is testvéreinket. És sokan végig mentetek ezen az úton ti magatok is. És bizony, ti is sok mindent bizonyára tudtok Istenről, és az életetek utóbbi idejében bizonyára sokat tanultatok, tapasztaltatok Róla!

Mennyire jó dolog tanulni! Mégis, átélni vágyunk, megérezni, kapcsolódni vágyunk inkább sokszor, mert a tanulás fárasztó, száraz- sokszor feleslegesnek is élhetjük meg. Pedig nagyon jó dolog tanulni, növekedni- mert tanulni nem csak ismeretszerzést jelent, hanem tapasztalatot, bölcsességet is...!

A jó hír, hogy JÉZUS az, aki lehető legizgalmasabb módon tanít: a lényegről beszél, könnyű megjegyezni, képeket használ és van súlya, van értelme annak, amit tanít.

1. KÉPEK

Két képet használ itt Jézus, amiben imádkozni tanít. **AZ ALKALMATLANKODÓ BARÁT** helyzete nem ismeretlen a hallgatók számára: az úton lévő ember, aki a hőség miatt inkább este, éjszaka utazott megáll egy ismerősnél, rokonnál és nyilván felfrissülésre, ételre, italtra szorul. Teljesen természetes volt ez, mindenki élt ezzel. Keleten a vendégszeretet e formája alapvető, és nagyon nagy szégyen, ha nincs mit adni az érkező vendégnek. A bajban lévő vendéglátó tehát felismerve a hiányt átmegy a barátjához és felébreszti éjnek idején. **MIÉRT MERI EZT KÉRNI** ebben a helyzetben? Azért, mert el akarja kerülni az egyik legnagyobb szégyent, hogy nincs mit adni. A legnagyobb szükség miatt kér attól, akitől kérhet, a barátjától. A barát, a görög „philosz” szóval leírt személy az, aki szeret! Az, akit lehet akár éjnek idején zavarni egy kéréssel (ma mondjuk mi inkább egy sms-sel, telefonnal, üzenettel: segíts, imádkozz értem, hallgass meg, légy mellettem). Baráti szeretet, mert garantálja, hogy szabad kérni. De nem csak erről van itt szó. **HOGYAN KÉR?** Azt olvastuk, arra tanít Jézus, hogy a képben szereplő barát érzi és tapasztalja, hogy barátja, aki kér szükségben van. Tapasztalhatja ezt abból is, hogy erőszakosan kér, arcátlanul, bátran, rámenősen, mert meg akarja oldani a helyzetet. Úgy tűnik, hogy ez belefér ebbe a barátságba. Amire talán nem gondolna az ember, hogy ez a helyzet nem csak a bátor és rámenős kérésről szól, hanem arról, hogy ennek a kérésnek ára volt. Ezt pedig mind a segítséget kérő, mind az adó jól tudta. Bizony nagy ára volt a kérésnek. Ez azzal járt a felkeresett házban, hogy mindenkit fel kell kelteni. A kis izraeli házakban az alvó alkalmatosságok, a gyékények a bejáratig értek gyakran, mindenkin át kell lépni, hogy ezt a helyzetet megoldják. Nagy felfordulással járt ez a helyzet. Ezt az árat pedig „meg kellett fizetni” – azoknak is, akiket felkeltettek e helyzet miatt. **JÉZUS** pedig azt mondja, hogy a barátság miatt – de ha azért nem tenné is – az erőszakosság miatt ad a barát kenyéret, felkelti háza népét. Megfizeti az árat. A magatartásra, a működésre, az elszántságra irányítja ezzel a figyelmet: kérjete, keressetek, zörgessetek! Legyetek elszántak az imádságban, kérjete, ne legyetek szemérmesek! Éljete át a rászorultságot, mint a képben (ha nem ad a barát kenyéret, nagy baj lesz): nagy szükségetek van Istentől kérni! És ha a képben szereplő barát adott alkalmatlankodó barátjának, kiségitte őt, mennyivel inkább hallgat meg a mennyei Atya...!

AZ ÉHES FIÚ-GONDOSKODÓ APA képében Jézus tovább viszi az imádság szerepéről szóló tanítást. Az éhes fiú és édesapja kapcsolatában mutatja be azt, hogy miért bízhatunk Istenben és fordulhatunk hozzá, mint mennyei Atyánkhoz az imádságainkkal. Nincs rászorultabb és érzelmesebb kép talán annál, mint amikor egy éhes gyermek enni kér. Egy éhes gyermek enni kér az apjától, és Jézus azt mondja: ugye nincs közületek, aki ilyenkor szórakozna a gyerekekkel? Nincs közületek, aki ehetetlen dolgot, vagy kifejezetten ártó, veszélyes dolgot adna étel helyett? Ez lehetetlen! És ha ti képesek vagytok erre, mit gondoltok, a mennyei Atya rosszat ad nektek, nem hallgat meg? Mennyivel inkább ad Ő...!

Sok mindent kiválthat belőlünk ez a kép, akár azt is, hogy bizony vannak beteg és gonosz apák vagy anyák, akik akarnak ártani a gyermeküknek, akár te magad is tapasztaltad ezt. Isten az, aki tud mellettünk állni, ha sérültünk ebben, és akinél van teljes gyógyulás az ilyen fájdalmas sebekre is.

És bizony tanulhatunk is ebből a képből: **mindkét oldalról** azonosulhatunk ezzel a képpel: az apai szereppel/oldallal és a gyermekivel is. Az adó és az elfogadó oldallal. Hiszen minden apa gyermeke is valakinek... Mindkettőt átélhetjük. Nagyon szemléletes és mély kép ez!

De a lényeg az üzenet: Isten nem téveszt meg. Isten (miközben legtöbbször a földi apák sem tévesztik meg éhes gyermeküket) nem földi atya, hanem sokkal több, tökéletesebb és jobb. Sokkal másabb!

Elhiszed-e ezt? Ez a nagy kérdés Jézus szavai kapcsán: Ő tényleg más, tényleg több és jót akar nekünk!

2. Mit gondolsz Istenről? Milyen Ő? Ki Ő?

Az egész kérdés háttérében ugyanis mélyen ez húzódik meg: mit gondolsz Istenről, milyen Ő, hogy viszonyul hozzád, hogy tekint rád? Erre akar rávilágítani Jézus, erről tanít ebben az Igében. Az egész Istennel való kapcsolat mélye ez: mit tartasz róla a szíved mélyén? (...)

Isten nem az, aki elérhetetlen; nem az, aki rosszat akar neked; nem az, aki kifoszt, aki érkdtelen, aki despota, aki csak egy rideg bíró- nem is egy gyenge alak, akivel bármit meg lehet tenni: Ő a teremtő, mindenható élő Úr, aki mennyei Atya, aki jót akar, jót tervez a számunkra.

Miközben Jézus imádkozni tanít, valójában a legfontosabbról tanít: Istenről és a vele való kapcsolatáról. Ezért ahhoz, hogy megértsük itt pünkösdi ünnepén az üzenetet, az evangéliumot, első lépésként ezt a kis szófordulatot kell megértenünk és befogadnunk: „mennyivel inkább”! Látszólag lényegtelen és apró részlet, de mégis óriási jelentőséggel bír: Isten és ember kapcsolatának nincs tökéletes földi modellje! Elképzelhetetlenül több, másabb... a két kép csak hasonlat, hogy a megértés irányába mozduljunk! Isten a mindig többet adó, az álmainkat felülmúló Isten. Ő az, akitől lehet kérni, aki ad, aki megtalálható, aki elérhető: kérjétek, keressétek, zörgessétek hát! Ez az életprogram a számunkra!

3. Ő ÖNMAGÁT ADJA! - pünkösdi

Bizonyára emlékeztek Jézus szavaira a tanítványai, akik ott az első pünkösdkor várták az Atya ígétét és egyszer csak megtörtént a csoda. Jézus azt mondja az evangéliumban a tanítványainak, hogy az Atya adja a Szentlelket azoknak, akik kérik Tőle.

Megmagyarázhatatlan, érthetetlen módon kiáradt a Lélek és beteljesedett az, amit Jézus mondott. A helyére került minden. Megértették azt, amit addig talán nem. A helyére került bennük is az, hogy mit hittek Istenről, mit tapasztaltak, tanultak Jézustól és most hogyan áradt a szívükbe Isten jelenléte. Helyre állt bennük a kép arról, hogy milyen is az Isten?

Ez történt tehát pünkösdkor: kiáradt a Szentlélek: ez a legnagyobb ajándék. De miért ez a legnagyobb ajándék, miért ez a legtöbb? Mi történik ebben a helyzetben, mikor a Szentlelket adja az Atya?

Amikor Jézus tanítványaival volt fizikailag, láthatták Őt, hallgathatták, érinthették. Amikor pedig Jézus felment a mennybe és elküldte a Szentlelket, ennél sokkal közelebb jött: betöltötte őket és (nem tudom máshogy kifejezni): beljük költözött.

Amikor Jézus az imádságról tanít, a legnagyobb szükségről tanít és erre mutat rá: erre van a legnagyobb szükséged, hogy a Szentlélek beléd költözzön, benned éljen Isten Lelke. Egészen megdöbbentő és úgy tűnik felfoghatatlan.

A Szentlelket adó Isten tulajdonképpen nem egy tárgyat, erőt, képességet ad, hanem önmagát adja! Az Ő jelenlétét, valóságát adja! Jelenlétét, amiben lelepleződik minden: a bűn, a töredékesség, minden hiány, de be is töltődik általa. És ebben a jelenlétben nem más történik, mind hogy rátalálunk arra, Amit/Akit mindig is kerestünk: Jézusra! Arra a Jézusra, aki megváltott minket, aki kifizette ennek a közelségnek az árát abban, ahogy értünk adta magát a kereszten. Így szeret Isten, Benne mutatta meg: teljes odaadással! Ahogy a barát, aki felkeltette egész háza népét és vállalta a teljes felfordulást. Ahogy az a gyermekét jól ismerő atya: jót adott, a legjobbat, amitől csillapodni tud lelki szomjunkt és éhségünk.

Ezt élhetjük meg az úrvacsorában is, ahogy Jézus betölti szükségünket, csillapítja legnagyobb éhségünket és átélhetjük a bűnbocsánat valóságát, lelkünk táplálását az örök életre.

Kedves Testvérek! Ünneplő gyülekezet: ez nem egy mese, nem egy távol kultúra érdekes tanító költeménye, hanem mindez a mi valóságunk! Ez most történik köztünk: itt, ezen a helyen! A Szentlélek betölt, elpecsétel és ha kérjük, hisszük, hogy kaphatjuk! Mert Isten hűséges, ugyanaz, aki akkor volt és tudja, hogy Rá van szükségünk!

Ragadd meg! A Tiéd lehet! A Tiéd! Kövesd és szeresd Őt válaszul, ahogy Ő szeret: teljes odaadással!

Ámen!

(Thoma László)